

A Törvényszék T-624/18 sz. ítélete – 2019. december 18.

„Az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalát korábbi döntései nem kötik...”
(vagy valamilyen szinten mégis?)

A jogeset tárgya a 016311938 számú európai uniós védjegybejelentés:

- Bejelentő: GRES DE ARAGÓN S.A.
- A lajstromozásra bejelentett megjelölés:

GRES ARAGÓN

- A védjegybejelentés árujegyzéke:

19. *áruosztály*: Kerámiaanyagok építési célokra; Padlóburkoló lapok, mázas kerámia csempék és útburkolatok; Nem fém építőanyagok; Merevcsövek, nem fémből [építés]; Aszfalt, szurok és bitumen; Mobil épületek, nem fémből; Emlékművek, nem fémből.

35. *osztály*: Építőipari kerámiaanyagok importja, exportja, eladásösztönzése, bolti és online kiskereskedelmi értékesítése; Hirdetési- és reklámszolgáltatások; Reklámanyagok [röplapok, prospektusok, nyomtatványok, áruminták] terjesztése; Kereskedelmi tevékenység (tanácsadás);

Az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala [‘EUIPO’, a ‘Hivatal’] feltétlen kizáró okok alapján, ex officio elutasította a bejelentést – Európai Unió Védjegy Rendelete [‘EUTMR’] 7(1)(b)(c) és 7(2)

7 (1) [...]

(b) nem alkalmas a megkülönböztetésre;

(c) kizárólag olyan jelekből vagy adatokból áll, amelyeket a forgalomban az áru vagy a szolgáltatás fajtája, minősége, mennyisége, rendeltetése, értéke, földrajzi származása, előállítási vagy teljesítési ideje, illetve egyéb jellemzője feltüntetésére használhatnak;

[...]

7 (2) Az (1) bekezdést akkor is alkalmazni kell, ha a kizáró ok csak az Unió egy részében áll fenn. (az európai uniós védjegyoltalom egységes hatályú természete!) [...]

7 (3) Az (1) bekezdés b), c) és d) pontja alapján a megjelölés nincs kizárva a védjegyoltalomból, ha az árujegyzékben szereplő áruk, illetve szolgáltatások tekintetében használata révén megszerezte a megkülönböztető képességet.

A lajstromozási eljárás során a Hivatal a fenti feltétlen kizáró okokra tekintettel nyilatkozatra hívta fel a bejelentőt, tekintettel arra, hogy a 'GRES' spanyol szó jelentése: kő, kerámia; az 'ARAGON' szó pedig egy földrajzi egység: Aragónia, Spanyolország Katalóniával szomszédos északi tartományának neve. A megjelölés ábrás jellegének a Hivatal – megítélésem szerint is helyesen – nem tulajdonított lényeges jelentőséget.

A bejelentő vitatta a kizáró okok fennállását, egyúttal szerzett megkülönböztető képességre is hivatkozott. A védjegybejelentést a Hivatal ennek ellenére elutasította.

A bejelentő a Hivatal Fellebbezési Tanácsához fellebbezett, sikertelenül. Az eljáró Fellebbezési Tanács is osztotta a Hivatal álláspontját. A fellebbezést elutasító határozatában kifejtette, hogy a releváns fogyasztó (adott esetben a spanyol ajkú fogyasztók) számára a védjegyként igényelt szóösszetétel nem más, mint az áru természetére, rendeltetésére, valamint az árujegyzék szerinti áru földrajzi származására vagy gyártási helyére utaló kifejezés, vagyis „Aragónia tartományból származó kerámia építőanyag”, amit a fogyasztók nem tudnak megkülönböztető képességgel rendelkező árujelzőként értékelni. [Megjegyzés: A spanyol árujegyzékben egyébként a 'gres' szó nem szerepel („materiales ceramicos para la construccion...”), de ez a lényegen nem változtat.]

A Fellebbezési Tanács a szerzett megkülönböztető képesség igazolására előterjesztett bizonyítékok alapján sem látta megalapozottnak a bejelentő védjegyoltalmi igényét, ezért a fellebbezést elutasította.

A Board of Appeal határozata ellen a bejelentő az Európai Unió Törvényszékéhez fellebbezett. Kérte a vitatott határozat hatályon kívül helyezését és a lajstromozási eljárás folytatásának elrendelését. (Megjegyzés: Az elutasításig a bejelentés még nem lett meghirdetve, nem telt el a meghirdetéstől számított 3 hónapos felszólalási időtartam, ezért az elutasító határozat érdemi megváltoztatására irányuló kérelemre itt elve nem volt lehetőség. A lajstromozási eljárás folytatásának elrendelésére irányuló kérelmet pedig a Törvényszék nem fogadta be, mert az EUIPO eljárási lépésekre történő bíróság általi kötelezésére ebben az eljárásban nem volt jogi lehetőség, de szükség sem, hiszen ha a fellebbezett határozatot a bíróság a bejelentő kérelmére megsemmisíti, akkor a Hivatalnak a törvény erejénél fogva – az EUTMR szabályai szerint – folytatnia kell az eljárást...)

Az EUIPO a fellebbezés elutasítását kérte (és természetesen mindkét fél a másik fél kötelezését kérte az eljárási költségek megfizetésére).

Fellebbezésében a bejelentő, amellet, hogy továbbra is vitatta a Fellebbezési Tanácsnak a védjegy inherens oltalomképesség hiányára vonatkozó nézetét, arra is hivatkozott, hogy a Hivatal vitatott döntésében indokolás nélkül eltért korábbi döntéseinek irányvonalától, és a

tényállás értékelése során saját módszertani útmutatóját sem követte – amennyiben elmulasztotta annak vizsgálatát, hogy van-e konceptuális, asszociációs kapcsolat a megjelölésben szereplő földrajzi hely és az áruk között –, ezért indokolnia kellett volna, hogy mi okból tért el korábbi gyakorlatától. [Megjegyzés: A megjelölés oltalomképességének jogi megítélése szempontjából lényeges kérdés, hogy az árujegyzék szerinti áruk tekintetében Aragónia ismert földrajzi tájegységnek tekinthető-e, híres-e például kerámiagyártásáról (v. ö. például: 'carrarai márvány', 'halasi csipke' versus 'Balaton szelet', 'Bakony sajt' stb.)] E körben pedig a bejelentő egy sor olyan korábbi védjegybejelentésre hivatkozott, amelyekkel szemben, lényegében azonos tényállások mellett, a Hivatal nem hozott fel abszolút kizáró okot, és a tárgy szerinti megjelöléshez hasonló szerkezetű védjegyekre védjegyoltalmat engedélyezett. Analóg esetként kiemelten hivatkozott a bejelentő az EUIPO által engedélyezett 'GRES DE BREDA' (EUTM no. 011528213, José Petit Vila) védjegyre, amely ugyanúgy, mint a tárgy szerinti megjelölés, a GRES (kő, kerámia) szóból és egy földrajzi egység, a. e. BREDA falu nevéből áll, és amelynek árujegyzéke ugyanúgy a 19. áruosztályba tartozó árukat (nem fém építőanyagokat) és a 35. osztályba sorolt, ezen áruk kereskedelmi értékesítésére irányuló szolgáltatásokat tartalmaz. A fellebbezés indoklása arra is kitért, hogy míg Aragónia vonatkozásában semmilyen speciális, hagyományos kapcsolat nincs a földrajzi egység és az árujegyzék szerinti áruk között, addig Breda falu hagyományos kerámiagyártásáról ismert.

Az EUIPO vitatta a fellebbezést, és kifejtette egyebek mellett azt az álláspontját, hogy Aragónia a fentiek ellenére olyan földrajzi név, amelyet a releváns fogyasztók az adott áruk származási helyeként értékelhetnek. Különösen vitatta azt a fellebbezői nézetet, hogy a fellebbező állítása szerinti hasonló tényállások esetében hozott korábbi döntéseit az ügy elbírálása során figyelembe kellett volna vennie.

A Törvényszék a fellebbezésnek helyt adva megsemmisítette a Hivatal Fellebbezési Tanácsának határozatát, és a Hivatalt az eljárási költségek megfizetésére kötelezte. Indokolásában a bíróság az ügy érdemében kifejtette, hogy a Hivatal részéről egy lényeges tényállási körülmény vizsgálatának és kellő bizonyításának elmulasztása jogsértő módon befolyásolta a fellebbezett döntést. A bíróság álláspontja szerint tehát a Hivatalnak és Fellebbezési Tanácsának vizsgálnia kellett volna a földrajzi hely és az árujegyzék szerinti áruk közötti asszociatív kapcsolat kérdését, adott esetben Aragónia tartomány kerámiagyártásáról való ismertségét.

És itt térek rá az ítélet indokolásának arra a szerintem figyelemreméltó részére, ami miatt ezt a döntést választottam ismertetésre:

Ez esetben ugyanis a bíróság nem söpörte le az asztalról a bejelentőnek a hasonló ügyekben hozott korábbi döntések alapján megfogalmazott érvelését, és ítéletében külön is kitérve a

korábbi döntések relevanciájának kérdésére, e körben elvi iránymutatásnak is tekinthető megállapításokat tett.

A Törvényszék mindenekelőtt leszögezte, hogy korábbi döntései nem kötik a Hivatalt, illetve fellebbezési tanácsait, döntéseit kizárólag az Európai Unió Védjegy Rendelete alapján kell meghoznia. Ehhez képest viszont levezeti, hogy abban az esetben, ha a döntéshozó egy adott ügyben a már kialakult gyakorlatától eltérő döntésre jut – *Megjegyzés:* természetesen megteheti, hiszen ennek korlátozása az ítélkezési gyakorlat fejlődését akadályozná –, akkor meg kell indokolnia, hogy milyen okból vagy okokból tér el korábbi gyakorlatától – adott esetben saját 'Examination Guidelines' útmutatásaitól is. E megállapítását következtetését a Törvényszék röviden a következőképpen vezeti le.

Hivatkozik a bíróság az EUTMR [A *Hivatal határozatai és közlései* alcímű] 94. cikkének (1) bekezdésére, amely rögzíti, hogy a Hivatal határozatait indokolni kell. A határozatok csak olyan érveken és bizonyítékokon alapulhatnak, amelyekkel kapcsolatban az érintett feleknek módjukban állt nyilatkozatot tenni. [...]

Hivatkozik továbbá a Törvényszék a jogtulajdonosokkal szembeni egyenlő elbánás elvére, és arra a megállapításra jut, hogy a Védjegyrendelet 94. cikke szerinti követelményből a jogtulajdonosokkal szembeni egyenlő elbánás elve alapján következik az az elvárás, hogy egy olyan döntés esetén, amely a kialakult joggyakorlattal nem konzekvens, hasonló ügyekben hozott korábbi döntéseivel adott esetben szembemegy, a döntéshozónak pontosan meg kell indokolnia, hogy mik azok az okok, amelyek a korábbi gyakorlat alapján várható következtéstől eltérő következtetésre vezettek.

Utószó:

A Törvényszék ítélete nyomán a védjegybejelentés visszakerült az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalához, amely az érdemi vizsgálat során felhozott feltétlen kizáró okokat immár félretéve folytatta a lajstromozási eljárást, és ez év augusztus 17-én meghirdette a bejelentést, így a felszólalási időtartam leteltével, november 17-edike után, amennyiben a bejelentés ellen nem érkezik felszólalás, védjegyoltalom engedélyezése, a védjegy lajstromozása várható.

* * * * *